

Sygn. akt: I C 468/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wilchowska
Protokolant:	stażysta Natalia Zabłocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 września 2016 r. w B.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w G.

przeciwko B. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. W. kwoty 2170,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu podał, że R. K. w dniu 29 kwietnia 2008 r. zawarł z (...) umowę pożyczki gotówkowej numer (...)-(...)-/2008. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z opisaney umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z pierwotnym wierzycielem w dniu 28 czerwca 2013 r. R. K. zmarł 29 stycznia 2011 r. Spadek w całości nabyła pozwana, o czym świadczy dołączony dokument urzędowy i to ona od chwili przyjęcia spadku z mocy art. 1030 kc ponosi odpowiedzialność za długi spadkowe z całego swojego majątku. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się kapitał w wysokości 1213,28 zł i odsetki w kwocie 957,48 zł.

Na podstawie złożonego pozwu Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Elblągu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym w całości uwzględnił żądanie powoda.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wobec powyższego nakaz utracił moc. B. W. zarzuciła przedawnienie dochodzonego roszczenia oraz powołała się na przyjęcie spadku z ograniczeniem odpowiedzialności za długi. W uzasadnieniu wskazała, że upłynął termin trzyletni, określony w art. 118 kc, liczony od dnia, w którym miały być spłacone raty pożyczki.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 29 kwietnia 2008 r. R. K. zawarł z (...) umowę pożyczki, a następnie 29 stycznia 2011 r. zmarł.

Pozwana B. W. 21 marca 2011 zł przed notariuszem M. W. złożyła oświadczenie o przyjęciu spadku po ojcu R. K. z ograniczeniem odpowiedzialności za długi, o czym poinformowała pierwotnego wierzyciela.

Wierzytelność wynikająca z umowy pożyczki została sprzedana powodowi na podstawie umowy z 28 czerwca 2013 r.

(bezsporne)

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. dnia 18 grudnia 2015 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, w którym oświadczył, że przysługuje mu wobec R. K. wierzytelność, wynikająca z umowy pożyczki gotówkowej zawartej 29 kwietnia 2008 r. w wysokości 2170,76 zł, na którą składa się należność główna – 1213,28 zł oraz odsetki w kwocie 957,48 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 7)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie:

Faktem niekwestionowanym jest okoliczność, że zmarły R. K. pozostawał w stosunku zobowiązaniowym z (...) S.A. Umowa zawarta była

8 lat temu, po czym zmarł, zaś spadek po nim z dobrodziejstwem inwentarza przyjęła córka – B. W..

W ocenie Sądu pozwana podnosząc zarzut przedawnienia skutecznie uchyliła się od obowiązku zaspokojenia zobowiązania, nawet przy założeniu, że takowe faktycznie istnieje. Powód nie wskazał żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Nie dołączono do pozwu żadnych dokumentów na tę okoliczność.

Zgodnie z treścią przepisu art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (§2).

W przedmiotowej sprawie powód niewątpliwie dochodzi roszczenia majątkowego – domaga się bowiem zasądzenia na jego rzecz od pozwanej kwoty 2170,76 zł wraz z odsetkami. Zgłoszone przez powoda roszczenie nie jest objęte żadnym wyjątkiem od zasady przedawniania się roszczeń majątkowych.

Terminy przedawnienia roszczeń majątkowych reguluje przepis art. 118 kc (stanowiący *lex generalis*), który wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenie dochodzone przez powoda bez wątpienia związane było z prowadzoną przez (...) S.A. działalnością gospodarczą, a zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosi 3 lata. Jak wynika z treści przepisu art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie umowa z Bankiem zawarta została w 2008 r. Do akt nie został dołączony żaden dokument wskazujący na wypowiedzenie zawartej umowy, pozwalający ustalić wymagalność dochodzonego roszczenia. Nie zostało też wykazane czy dłużnik spłacał zaciągnięte zobowiązanie i jakie były określone zasady zwrotu pożyczki. Nie wiadomo również jaka była treść umowy, tj. czy były w niej zawarte uregulowania na wypadek śmierci pożyczkobiorcy. Jedyną datą pewną wskazującą na ewentualne zaprzestanie uiszczania rat pożyczki jest śmierci pożyczkobiorcy – R. K.. W związku z powyższym przedawnienie roszczenia wynikającego z przedmiotowej umowy nastąpiło najpóźniej z dniem 29 stycznia 2014 r.

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (*ius cogens*) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 kc, terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przepisu art. 117 § 2 kc sam upływ terminu przedawnienia nie wywołuje skutku przedawnienia, lecz powoduje powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95). Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zachowuje pełną swobodę korzystania z przedawnienia, chyba że po upływie terminu przedawnienia, zrzeka się tego zarzutu. Pozwana w niniejszej sprawie nie zrzekła się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż pozwana B. W. skutecznie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Skorzystanie przez pozwaną z przysługującego jej prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.